

- 1 În luna august 2021 inculpatul și persoana vătămată A., de de 21 de ani, au intrat într-o relație de concubinaj. Cum persoana vătămată A. își pierduse locul de muncă, inculpatul i-a propus să posteze online un anunț cu caracter erotic, context în care la începutul lunii septembrie 2021, persoana vătămată A. a debutat în practicarea prostituției, remițând o parte din banii obținuți inculpatului, la finalul fiecărei zile în care se îndeletnicea cu această activitate.
- Apoi, în perioada octombrie-noiembrie 2021, persoana vătămată A. și prietena ei, persoana vătămată Y., majoră, au practicat prostituția în străinătate, în stabilimente de profil diferite. Inculpatul le-a asigurat amândurora transportul în străinătate, dar la date diferite, serviciu pentru care persoana vătămată Y. a achitat o sumă de bani inculpatului. În timpul cât s-au aflat în străinătate, inculpatul se certa cu persoana vătămată A., reproșându-i că are prea puțini clienți și că obține sume insuficiente pentru a asigura cheltuielile necesare cuplului. Față de această stare de fapt:
- A. înlesnirea activității de prostituție derivată din actul de conviețuire și obținerea de foloase patrimoniale în virtutea acestei relații de conviețuire, nu sunt activități care să poată fi circumscrise infracțiunii de proxenetism, astfel că nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale acestei infracțiuni, cu referire la persoana vătămată A.;
  - B. faptele inculpatului realizează elementele de tipicitate ale unei singure infracțiuni prevăzută de art. 213 alin. 1 din Codul penal, cu referire la persoanele vătămate A. și Y.;
  - C. faptele inculpatului realizează elementele de tipicitate ale infracțiunilor de proxenetism prevăzută de art. 213 alin. 1 cu aplicare art. 35 alin. 1 din Codul penal (persoana vătămată A.) și art. 213 alin. 1 din Codul penal (persoana vătămată Y.) cu aplicare art. 38 alin. 1 din Codul penal.
-
- 2 Prin rechizitoriul din data de 10.05.2022 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatei B., pentru o infracțiune, constând în aceea că la data de 30.07.2021, B. a formulat plângere împotriva lui C., fostul soț, cu privire la comiterea infracțiunilor de lovire sau alte violențe și amenințare, cunoscând că acuzațiile sunt nereale. Baza factuală reținută în rechizitoriu este următoarea: ”prin plângerea prealabilă formulată la data de 30.07.2021 la Inspectoratul de Poliție Județean, B. a solicitat cercetarea lui C., fostul soț întrucât la data de 24.07.2021, în jurul orei 10.00, la ieșirea din curtea judecătorească, pe trotuar, C. a împins-o din spate, cauzându-i suferințe fizice și a amenințat-o cu moartea. Prin ordonanța din 10.12.2021 s-a dispus de către procuror, în temeiul art. 16 lit. a Cod procedură penală, clasarea acestei cauze cu privire la săvârșirea faptelor de lovire sau alte violențe prevăzute de art. 193 alin. 1 Cod penal și amenințare prevăzute de art. 206 alin. 1 Cod penal. În motivarea acestei soluții, procurorul a reținut că din proba testimonială administrată - declarația agentului de poliție, prezent la locul faptei, urmare a apelului lui B. la jandarmerie și declarația martorului D - a rezultat doar, că B. fiind în curtea judecătorească era agitată și afirma că C. a împins-o și amenințat-o. Nu au fost identificați martori oculari și nu au putut fi administrate alte probe. C. a declarat că a fost prezent în curtea judecătorească, dar nu a recunoscut săvârșirea faptelor, arătând că B. se răzbună, întrucât anterior C. sesizase poliția cu infracțiunea de abandon de familie”. Față de această stare de fapt:
- A. fapta întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de inducerea în eroare a organelor judiciare, întrucât față de temeiul ordonanței procurorului, că fapta nu există, a fost dovedit caracterul nereal al infracțiunilor reclamate;
  - B. fapta nu întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de inducerea în eroare a organelor judiciare, întrucât nu a fost dovedită reaua-credință a inculpatei, soluția de clasare, neputând conduce prin ea însăși, la constatarea că inculpata a comis această infracțiune;
  - C. fapta întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de răzbunare pentru ajutor dat justiției, întrucât inculpata a formulat plângere prealabilă împotriva lui C., pe motiv că acesta sesizase organele de urmărire penală pentru infracțiunea de abandon de familie.

- 3 În data de 14.07.2014, în timpul zilei, cunoscând că persoana vătămată A., fosta soție, lipsea din apartamentul în care aceasta locuia cu chirie, inculpatul B. l-a determinat pe minorul de 13 ani, fiul său dintr-o căsătorie anterioară, să intre în locuință folosind o cheie potrivită, înmănată de inculpat și să ia dintr-o cutie de bijuterii mai multe inele din aur, care aparțineau lui A. Înainte de a părăsi locuința, minorul a fost surprins de persoana vătămată A. în timp ce se afla în holul locuinței, având bijuteriile într-un buzunar interior al hainei. Fapta lui inculpatului B constituie:
- participație improprie prevăzută de art. 52 alin. 3 din Codul penal la tentativă al furt calificat cu reținerea circumstanței agravante prevăzută de art. 77 alin. 1 lit. d din Codul penal;
  - participație improprie prevăzută de art. 52 alin. 3 din Codul penal la infracțiunea de furt calificat cu reținerea circumstanței agravante prevăzută de art. 77 alin. 1 lit. d din Codul penal;
  - instigare prevăzută de art. 47 din Codul penal la infracțiunea de la tentativă de furt calificat, cu reținerea circumstanței agravante prevăzută de art. 77 alin. 1 lit. d din Codul penal.
- 4 La data de 10.01.2016 inculpatul a sustras un telefon din buzunarul persoanei vătămate, care se deplasa cu autobuzul, pe care l-a vândut pentru suma de 150 de lei, bunul fiind recuperat și restituit în natură persoanei vătămate, faptă pentru care a fost trimis în judecată. Din fișa de cazier judiciar, atașată la dosar, a rezultat că: prin sentința penală nr. 1/2017, definitivă la data de 5.02.2017, inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani închisoare, a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere conform art. 91 din Codul penal, pe un termen de supraveghere de 2 ani pentru comiterea infracțiunii de complicitate la furt calificat (comisă în februarie 2016) și interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a și b și h din Codul penal pe o perioadă de 3 ani. Prin această sentință s-a dispus în baza art. 112 lit. e din Codul penal confiscarea sumei de 100 de lei de la inculpat. De asemenea, a mai rezultat că prin sentința penală 2/2017 definitivă prin neapelare la data de 6.03.2017, inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 1 an închisoare pentru furt calificat (comisă în martie 2016). Această pedeapsă a fost pusă în executare la data de 6.03.2017, fiind liberat condiționat la data de 22.11.2017, cu rest de executat de 70 de zile. Pentru infracțiunea dedusă judecătii, instanța a hotărât la data de 5.12.2017, condamnarea inculpatului pentru infracțiunea de furt calificat dedusă judecătii, la pedeapsa închisorii de 2 ani, a aplicat pedeapsa complementară prevăzută de art. 66, a, b din Codul penal, pe o perioadă de 3 ani, inclusiv pedeapsa accesorie corespunzătoare și confiscarea specială de la inculpat a sumei de 150 lei.
- În ceea ce privește pluralitatea de infracțiuni incidentă în cauză:
- instanța va anula doar suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, iar cu privire la pedeapsa principală va aplica regulile concursului de infracțiuni între pedeapsa aplicată prin prezenta și cele două pedepse rezultate din fișa de cazier judiciar, deducând perioada executată;
  - cu privire la pedeapsa complementară, urmare a aplicării regulilor concursului de infracțiuni, instanța va aplica pedeapsa complementară rezultantă prevăzută de art. 66 a, b, h din Codul penal pe o durată de 3 ani, din care va scădea partea din pedeapsa complementară executată;
  - instanța nu va face aplicarea regulilor pluralității de infracțiuni cu privire la măsurile de siguranță, menținând doar măsura de siguranță prevăzută de art. 112 lit. e din Codul penal, privind confiscarea sumei de 150 de lei, dispusă în cauza dedusă judecătii.

- 5 Parchetul de pe lângă Curtea de Apel X, în temeiul dispozițiilor art. 103 și următoarele din Legea nr. 302/2004, a înaintat documentele privind pe persoana solicitată, cetățean român, născut la data de 29 mai 2002 pentru punerea în executare a mandatului european de arestare privind executarea pedepsei de 6 ani închisoare, aplicată prin Sentința penală pronunțată de Tribunalul Penal de Apel din T – Grecia, prin care s-a dispus condamnarea persoanei solicitate la pedeapsa de 6 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de furt prevăzută de art. 26 par. 1a, din Codul penal (Grecia), faptă ce are corespondent în legislația română în dispozițiile art. 228 alin. 1 din Codul penal și art. 113 alin. 3 din Codul penal. În fapt, s-a reținut că, în data de 08.05.2019, a sustras din geanta persoanei vătămate –10, 000 euro. Persoana solicitată, a declarat că nu consimte să fie predată autorităților elene și a formulat cerere de recunoaștere a hotărârii pronunțate de statul elen, conform art. 99 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 302/2004, arătând că este de acord să execute pedeapsa în România. Instanța de executare a dispus comunicarea la dosar a hotărârii penale pronunțate de statul elen, document din care a rezultat și că persoana solicitată a fost reținută o zi, din data de 08.05.2019 până în data de 09.05.2019. Instanța a făcut aplicarea dispozițiilor art. 99 alin. 3 din Legea 302/2004 și a dispus recunoașterea hotărârii străine pe cale incidentală. În contextul în care procurorul de ședință a formulat concluzii de admitere a cererii de recunoaștere, care din următoarele solicitări formulate printre altele, este legală?
- se impune adaptarea pedepsei aplicată de statul emitent și convertirea acesteia în amendă penală, pedeapsă prevăzută alternativ cu închisoarea, conform art. 228 alin. 1 din Codul penal;
  - se impune adaptarea pedepsei aplicată de statul emitent prin reducerea acesteia de la 6 ani la maximum special prevăzut de art. 228 alin. 1 din Codul penal, întrucât pedeapsa aplicată de statul emitent depășește pedeapsa maximă prevăzută de art. 228 alin. 1 din Codul penal;
  - se impune deducerea reținerii de 24 de ore.
- 6 La data de 26.08.2018, în jurul orei 01, 00, inculpatul R.V. a fost depistat în trafic conducând autoturismul marca Peugeot pe DN1, între localitățile C și D, fără a poseda permis de conducere, fiind trimis în judecată prin rechizitoriul din data de 10.10.2019 pentru comiterea infracțiunii prev. de art.335 alin. 1 din Codul penal. Din fișa de cazier a inculpatului rezultă că:
- prin sentința penală nr.1637/23.06.2017 a Judecătorei M., definitivă prin neapelare la 12.07.2017 a fost condamnat la pedeapsa de 8 luni închisoare cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei pe un termen de supraveghere de 3 ani pentru infracțiunea prevăzută de art.335 alin.1 din Codul penal, faptă comisă la data de 07.09.2014;
  - prin sentința penală nr.655/23.05.2018 a Judecătorei C., definitivă la data de 27.09.2018 i-a fost aplicată pedeapsa rezultantă de 1 an și 8 luni închisoare în regim de detenție, formată din 1an pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.335 alin.1 din Codul penal, 8 luni pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.334 alin.1 din Codul penal, 8 luni pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.334 alin.2 Cod penal, fapte comise la data de 20.12.2017. În continuare, a fost revocată suspendarea sub supraveghere a pedepsei de 8 luni închisoare aplicată prin sentința penală susmenționată, și au fost contopite aceste 4 pedepse, conform regulilor de la concursul de infracțiuni.
- În prezenta cauză dedusă judecătii, instanța a condamnat inculpatul la pedeapsa de 1 an închisoare. În ceea ce privește pluralitatea creată raportat la fișa de cazier judiciar, instanța a descontopit pedeapsa rezultantă aplicată prin sentința penală nr.655/23.05.2018 a Judecătorei C., definitivă la data de 27.09.2018, a repus în individualitatea lor cele patru pedepse concurente, menținând dispoziția din această sentință de revocare a suspendării sub supraveghere a pedepsei de 8 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr.1637/23.06.2017 a Judecătorei M., definitivă prin neapelare la 12.07.2017. În continuare, a contopit pedeapsa de 8 luni închisoare (aplicată prin sentința penală nr.1637/23.06.2017 a Judecătorei M., definitivă prin neapelare la 12.07.2017) cu fiecare dintre pedepsele astfel descontopite aplicate sentința penală nr.655/23.05.2018 a Judecătorei C., precum și cu cea aplicată în prezenta cauză. În final, a contopit pedepsele astfel rezultate, conform art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penal.
- Modalitatea de stabilire a pedepsei rezultante este:**
- nelegală, întrucât contopirea tuturor pedepselor aplicate se realizează în cadrul unei operațiuni unice, potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni;
  - legală;
  - nelegală, întrucât contopirea pedepsei aplicate pentru infracțiunea dedusă judecătii trebuia realizată cu pedeapsa rezultantă de 1 an și 8 luni, aplicată prin sentința nr. nr.655/23.05.2018 a Judecătorei C, fără ca anterior să se procedeze la descontopirea în pedepse componente.

- 7 Prin cererea formulată la data de 28.09.2020 petentul condamnatul C.R.V. a solicitat constatarea reabilitării de drept privind condamnarea la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii deucidere din culpă, prev. de art.192 alin.1 Cod penal cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, pe un termen de supraveghere de 3 ani, condamnare dispusă prin sentința penală nr.596/30.06.2015, definitivă prin neapelare la data de 15.07.2015. La data de 15.05.2019, condamnatul C.R.V. a mai săvârșit o infracțiune de viol, fiind condamnat prin sentința penală nr.36/16.03.2020, definitivă, la o pedeapsă de 5 ani de închisoare în regim de detenție. Față de această situație factuală:
- A. sunt îndeplinite condițiile de reabilitare pentru prima condamnare, în condițiile în care aceasta nu constituie primul termen al recidivei în raport cu infracțiunea ce face obiectul celei de-a doua condamnări;
  - B. nu sunt întrunite condițiile reabilitării;
  - C. petentul poate fi reabilitat parțial, doar cu privire la prima condamnare, întrucât nu este incidentă situația unor condamnări succesive.
- 8 La data de 24.06.2020, A. a depus o plângere penală la parchetul de pe lângă judecătoria în care a arătat în mod nereal că faptul că B., fostul concubin, prin amenințări cu moartea și cu acte de violență, a determinat-o pe aceasta să dea, în calitate de persoană vătămată, declarații mincinoase în fața organelor de urmărire penală, în dosarul penal nr. ##/P/2020 al parchetului de pe lângă tribunal, împotriva lui C., cercetat sub aspectul comiterii infracțiunii de tentativă la omor, fapt care a condus la arestarea preventivă a acestuia din urmă în mod nedrept. Ulterior, în data de 27.07.2020, fiind audiată în calitate de persoană vătămată în fața judecătorului în dosarul nr. 3 al Tribunalului, privind pe C. trimis în judecată în dosarul ##/P/2020 al parchetului de pe lângă tribunal pentru tentativă la omor, A. a modificat starea de fapt ce rezulta inițial din declarațiile sale date în faza de urmărire penală în fața procurorului, prin care declarase împotriva lui C, în sensul celor prezentate prin plângerea penală mai sus menționată. Faptele lui A întrunesc elementele de tipicitate:
- A. doar ale infracțiunii de mărturie mincinoasă;
  - B. și ale infracțiunii de favorizare a făptuitorului;
  - C. doar ale infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare.
- 9 Prin rechizitoriul din data de 20.02.2020 inculpatul M.F. a fost trimis în judecată, pentru săvârșirea infracțiunii de violență în familie prevăzută de art.199 alin.1 din Codul penal rap. la art. 193 alin.2 din Codul penal, constând în faptul că în noaptea de 20/21.12.2019, fiind sub influența băuturilor alcoolice și în urma unui conflict spontan cu fiul său, inculpatul a aplicat acestuia mai multe lovituri cu pumnul în zona capului, provocându-i leziuni pentru care a necesitat un număr de 4-5 zile de îngrijiri medicale. Acțiunea penală a fost pusă în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. În fața instanței de judecată, până la citirea actului de sesizare, a intervenit împăcarea, astfel încât instanța a luat act de manifestarea de voință a părților și a dispus încetarea procesului penal. Hotărârea instanței este:
- A. legală, infracțiunea violență în familie, fiind o infracțiune pentru care acțiunea penală se pune și din oficiu;
  - B. nelegală, în cauză nefiind incidente dispozițiile art.159 alin.1 Cod penal;
  - C. legală, împăcarea intervenind până la citirea actului de sesizare al instanței.
- 10 În noaptea de 5.02.2019 suspectul M, aflat în stare de ebrietate, pe fondul unor neînțelegeri referitoare la o sumă de bani cu suspectul T, a intrat în curtea locuinței acestuia (T), prin forțarea sistemului de închidere al porții, proferând amenințări cu moartea, apoi a spart geamurile de la casă cu niște pietre și a pătruns prin forțarea ușii în locuința, în care se afla suspectul T și un copil de 12 ani și având asupra sa o secure, a proferat amenințări cu moartea la adresa suspectului T, îndreptându-se către acesta. Copilul a fugit în afara locuinței, iar suspectul T cu un cuțit, i-a aplicat suspectului M o lovitură la nivelul capului, producându-i un traumatism cranio – cerebral, pentru care a necesitat o intervenție chirurgicală. Cu privire la fapta comisă de suspectul T, procurorul a reținut că:
- A. fapta comisă de suspectul T este neimputabilă, în conformitate cu dispozițiile art. 26 din Codul penal, întrucât apărarea a depășit din cauza tulburării sau temerii, limitele unei apărări proporționale cu atacul;
  - B. fapta comisă de suspectul T este nejustificată, întrucât în raport de dispozițiile art. 19 din Codul penal, apărarea nu a fost proporțională cu gravitatea atacului, raportat inclusiv, la natura valorii sociale afectate prin comiterea faptei de către T;
  - C. fapta comisă de suspectul T este justificată, fiind prezumată comisă în legitimă apărare, iar apărarea a fost proporțională cu gravitatea atacului.

11 Prin încheierea nr. 29 din 9.03.2020, judecătorul de drepturi și libertăți de la Curtea de Apel X, în baza art. 50 și art. 224 alin. 2 C. proc. pen., a declinat competența de soluționare a contestației formulate de inculpatul A. împotriva încheierii nr. 28 din 4.03.2020 pronunțată de Tribunalul B, în favoarea Curții de Apel Y.

Pentru a pronunța această soluție, judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel X a reținut că, prin încheierea nr. 28 din 4.03.2020, judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunalul B a respins cererea formulată de inculpatul A., deținut în baza mandatului de arestare preventivă din 15.12.2019 emis de Tribunalul B, având ca obiect înlocuirea măsurii arestului preventiv. S-a mai arătat că, la termenul din data de 9.03.2020, Ministerul Public a invocat excepția necompetenței teritoriale a Curții de Apel X, pe considerentul că, la data de 5.03.2020 a fost emis rechizitoriul în cauză și sesizată instanța, respectiv Tribunalul A, astfel încât competența de soluționare a cauzei aparține judecătorului de drepturi și libertăți de la Curtea de Apel Y.

Analizând competența de soluționare a contestației pendinte, judecătorul de drepturi și libertăți de la Curtea de Apel X a constatat că aceasta aparține Curții de Apel Y, ca instanță superioară a instanței sesizate, având în vedere că Tribunalul A a demarat procedura camerei preliminare, potrivit art. 224 alin.2 C. proc. pen.

Prin încheierea din data de 23.03.2020 pronunțată de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel Y, în baza art. 47 alin.4 C. proc. pen., a fost admisă excepția de necompetență, invocată din oficiu. În temeiul art. 50 alin.1 C. proc. pen. raportat la art. 224 alin.2 C. proc. pen., a fost declinată competența de soluționare a contestației formulate de inculpatul A. împotriva încheierii nr. 28 din 4.03.2020 pronunțată de Tribunalul B, în favoarea Curții de Apel X.

Instanța investită cu soluționarea conflictului negativ de competență va stabili competența:

- A. în favoarea judecătorului de drepturi și libertăți de la instanța investită de către procuror să judece cauza, nefiind vorba de o competență exclusivă;
- B. în favoarea judecătorului de drepturi și libertăți de la instanța ierarhic superioară în raport cu instanța în cadrul căreia funcționează judecătorul de drepturi și libertăți care a pronunțat încheierea contestată;
- C. va reține cauza spre judecare și va soluționa contestația formulată de către inculpat.

12 Prin ordonanța Parchetului de pe lângă Curtea de Apel X din 23.11.2020, s-a dispus clasarea cauzei cu privire la numitele A și B, persoane fără calitate specială, pentru comiterea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută în art. 322 alin.1 C. pen., uz de fals, prevăzută în art. 323 C. pen., înșelăciune, prevăzută în art. 244 alin.1 C. pen. și față de C, persoană cu calitate specială, pentru tentativă la înșelăciune, prevăzută în art. 32 alin.1 C. pen. raportat la art. 244 alin.1 și 2 C. pen. Petentele A și B au formulat plângere împotriva soluției de clasare, cu aceasta fiind investită Curtea de Apel X, care, prin încheierea din 5.04.2021 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de Apel X, s-a admis excepția necompetenței materiale a Curții de Apel X invocată de petentele A și B, prin apărător, și s-a dispus declinarea competenței de soluționare a plângerii formulate de acestea în favoarea Judecătoriei Y, deoarece persoanele care au formulat plângerea împotriva ordonanței nu aveau calitate specială, iar infracțiunile pentru care s-au efectuat cercetări sunt de competența judecătoriei.

Prin încheierea din 11.06.2021, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Y a admis excepția necompetenței materiale invocată din oficiu și a declinat competența de soluționare a cauzei având ca obiect plângerea împotriva ordonanței de clasare din 23.11.2020, în favoarea Curții de Apel X. prin raportare la faptul că, prin ordonanța de clasare, procurorul a dispus soluție și cu privire la o persoană cu calitate specială, această calitate fiind cea care i-a atras competența de efectuare a urmăririi penale.

Soluționând conflictul de competență, instanța va stabili competența:

- A. în favoarea Judecătoriei Y, deoarece persoanele care au formulat plângerea nu aveau calitate specială, iar infracțiunile erau de competența judecătoriei;
- B. în favoarea Curții de Apel X, în considerarea faptului că prin ordonanța de clasare s-a dispus clasarea și cu privire la o persoană care avea calitate specială;
- C. va reține cauza spre judecare și va soluționa plângerea formulată.

13 Prin încheierea din 29.03.2018 a Curții de Apel S, s-a admis cererea formulată de apelantele părți civile A, B, C, D. și E, prin apărător. S-a instituit măsura asigurătorie a sechestrului judiciar asupra bunurilor mobile și imobile proprietatea inculpaților F, G și H până la concurența sumei de 900.000 lei. S-a dispus ca măsura asigurătorie să fie adusă la îndeplinire de executorul judecătoresc, în conformitate cu dispozițiile Legii nr.188/2000.

Examinând cererea formulată de părțile civile atât sub aspectul motivelor invocate, cât și sub toate aspectele de fapt și de drept ale cauzei, Curtea de apel S a reținut că prin sentința penală nr. 291 din 5.07.2017 pronunțată de Judecătoria S, alături de alți inculpați, a fost condamnat inculpatul F la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă și a fost admisă acțiunea civilă formulată de partea civilă C., fiind obligați inculpații F, G și H, în solidar, la plata sumei de 25.000 lei reprezentând daune materiale și la plata sumei de 200.000 lei, reprezentând daune morale.

Împotriva acestei sentințe au formulat apel procurorul, inculpatul F., precum și părțile civile.

În raport cu textele legale incidente în materie, curtea de apel a apreciat că, în acest stadiu procesual, este oportun și necesar a se institui asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpaților măsura asigurătorie a sechestrului, măsură ce poate servi la garantarea executării cheltuielilor judiciare ori a reparării eventualei pagube produse prin infracțiune.

Împotriva încheierii din 29.03.2018 prin care s-a instituit măsura asigurătorie de către Curtea de Apel S, a formulat contestație inculpatul F. Examinând contestația formulată de inculpat, instanța de control judiciar:

- va respinge contestația constatând că instanța investită cu judecarea apelului poate dispune, prin încheiere, luarea măsurii asigurătorii a sechestrului asupra bunurilor inculpatului condamnat în primă instanță, în vederea reparării eventualei pagube produse prin infracțiune și pentru garantarea executării cheltuielilor judiciare, până la concurența valorii probabile a acestora stabilită prin sentință;
- va admite contestația formulată pe considerentul că nu este posibilă luarea măsurii asigurătorii în faza procesuală a apelului;
- va trimite cauza spre rejudecare, deoarece contestatorul în cauză nu a fost legal citat în timpul judecării cauzei în primă instanță.

14 În raport cu dispozițiile art. 45 alin.2 C. proc. pen., art. 54 C. proc. pen. și art. 346 C. proc. pen., reunirea cauzelor:

- poate fi dispusă de către judecătorul de cameră preliminară în faza procesuală a camerei preliminare, doar dacă prin aceasta nu se întârzie procedura pendinte;
- poate fi dispusă numai de către instanța de judecată, după parcurgerea procedurii de cameră preliminară;
- poate fi dispusă de către judecătorul de cameră preliminară în faza procesuală a camerei preliminare în cazul infracțiunii continuate, al concursului formal de infracțiuni sau în orice alte cazuri când două sau mai multe acte materiale alcătuiesc o singură infracțiune.

15 Prin încheierea din 25.08.2021, Curtea de Apel X a respins, în temeiul art. 102 alin. 5 lit. b) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, propunerea procurorului de arestare provizorie a persoanei solicitate și a dispus luarea măsurii arestului la domiciliu față de aceasta. Încheierea nu a fost contestată nici de procuror, nici de persoana solicitată. Prin Sentința penală nr. 34 din 01.04.2022, Curtea de apel X a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 109 alin. 1 din Legea nr. 302/2004, admiterea sesizării formulate de Parchetul I din Austria, pentru executarea mandatului european de arestare emis la 09.03.2022 privind persoana solicitată. Curtea a constatat că persoana solicitată a consimțit la predare și nu a renunțat la drepturile conferite de regula specialității și a dispus predarea persoanei solicitate către autoritatea judiciară emitentă, sub condiția prevăzută de art. 98 alin. 2 din Legea nr. 302/2004, republicată. Prin aceeași sentință, Curtea a menținut măsura arestului la domiciliu pentru persoana solicitată, pentru o durată de 30 de zile, în vederea predării.

Împotriva Sentinței nr. 34 din 01.04.2022 a declarat contestație procurorul, invocând faptul că în mod greșit instanța a menținut măsura arestului la domiciliu, fiind obligatorie dispunerea măsurii arestării preventive în vederea predării.

Contestația formulată de procuror:

- va fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât sentința este definitivă;
- va fi respinsă ca nefondată, dacă instanța de control judiciar apreciază că măsura arestului la domiciliu este suficientă pentru realizarea scopului urmărit;
- va fi admisă, întrucât este obligatorie luarea măsurii arestării preventive în vederea predării.

16 Prin Sentința penală nr. 109 din 08.02.2018, pronunțată de Judecătoria X, inculpatul C a fost condamnat la o pedeapsă de 6 luni închisoare pentru comiterea infracțiunii de amenințare, prevăzută de art. 206 alin. 1 C. pen. În temeiul art. 91 alin. 1 C. pen., a fost suspendată executarea pedepsei de 6 luni închisoare sub supraveghere, pe durata unui termen de supraveghere de 2 ani. În temeiul art. 19 cu referire la art. 397 C. proc. pen. și art. 1357 C. civ. a fost admisă în parte acțiunea civilă și a fost obligat inculpatul la plata sumei de 3000 de lei către partea civilă, reprezentând daune morale. La data de 12.06.2020, Serviciul de Probațiune a sesizat, în temeiul art. 86 alin. 4 lit. c) C. pen., Judecătoria X, cu privire la revocarea suspendării executării sub supraveghere a pedepsei de 6 luni închisoare pentru neplata despăgubirilor civile, stabilite în sarcina lui C. În cauză a fost fixat termen la data de 12.08.2020, termen pentru care a fost citat numai condamnatul. La termenul de judecată fixat, au fost prezenți condamnatul și procurorul care au pus concluzii de respingere a sesizării. Nu au fost invocate și nu s-au pus în discuție neregularități privind procedura de citare. Prin Sentința nr.125 din 12.08.2020, Judecătoria X a respins, în temeiul art. 583 alin. 1 C. proc. pen., raportat la art. 96 alin.2 C. pen., sesizarea formulată de Serviciul de Probațiune.

Împotriva acestei sentințe a declarat contestație procurorul, invocând nelegalitatea hotărârii, întrucât cauza a fost soluționată fără citarea Serviciului de Probațiune. Față de datele cauzei, soluționând contestația, Tribunalul va dispune:

- va admite contestația și va dispune trimiterea cauzei spre rejudecare în vederea judecării cauzei cu citarea Serviciului de Probațiune;
- va respinge contestația, întrucât procurorul nu a invocat neregularitatea privind procedura de citare a Serviciului de Probațiune la termenul fixat pentru soluționarea cauzei;
- va respinge contestația ca inadmisibilă, întrucât procurorul a pus concluzii de respingere a sesizării.

17 Prin Sentința nr. 245 din 21.03.2018, Judecătoria X a dispus, în temeiul art. 396 alin. 2 și alin. 10 C. proc. pen., condamnarea inculpatului B la o pedeapsă de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prevăzută de art. 196 alin. 2 și 3 C. pen. și a admis în parte acțiunea civilă formulată de Spitalul Clinic de Urgență. Împotriva acestei hotărâri au declarat apel Spitalul Clinic de Urgență, motivând că instanța nu a acordat despăgubirile civile solicitate în suma cu care s-a constituit parte civilă, și inculpatul B, care a solicitat înlăturarea condamnării și dispunerea unei soluții de amânare a aplicării pedepsei, având în vedere că este la prima încălcare a legii penale, a recunoscut comiterea faptei și a reparat prejudiciul cauzat persoanei vătămate încă din cursul urmăririi penale.

Prin Decizia nr. 723 din 12.09.2018, Curtea de Apel X a constatat că judecata în primă instanță s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor privind publicitatea judecării și, pe cale de consecință, a admis apelurile declarate de Spitalul Clinic de Urgență și de inculpatul B, a desființat în totalitate sentința apelată și a dispus rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată.

Prin Sentința nr. 651 din 16.09.2019, rejudecând cauza, Judecătoria X a dispus, în temeiul art. 396 alin. 2 și alin. 10 C. proc. pen., condamnarea inculpatului B la o pedeapsă de 1 an și 4 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prevăzută de art. 196 alin. 2 și 3 C. pen. și a admis acțiunea civilă formulată de Spitalul Clinic de Urgență. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul B invocând că hotărârea este nelegală, întrucât i-a fost agravată situația în propria cale de atac. Față de cele expuse, apelul declarat:

- este nefondat, întrucât principiul neagrării situației în propria cale de atac nu este incident și în cazul rejudecării de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată;
- este nefondat, întrucât agravarea situației inculpatului s-a făcut în apelul părții civile care a fost admis;
- este fondat, întrucât a fost încălcat principiul neagrării situației în propria cale de atac.

18 Curtea de Apel B a fost sesizată cu apelul declarat de inculpatul X împotriva Sentinței penale nr. 687 din 2.11.2021 pronunțată de Judecătoria D. Hotărârea primei instanțe a fost comunicată inculpatului, fiind primită personal, la data de 5.11.2021. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, apelul fiind trimis pe e-mail, marți, 16.11.2021, ora 15.11. Apelul a fost înregistrat la Judecătoria D, la data de 17.11.2021, și a fost înaintat Curții de Apel B, împreună cu dosarul cauzei, la data de 16.12.2021. În raport cu datele cauzei:

- apelul declarat de inculpat este tardiv;
- apelul declarat de inculpat ar fi fost considerat ca fiind depus în termenul prevăzut de lege și și-ar fi produs efectele numai dacă data înregistrării la Judecătoria D era înăuntrul termenului de apel;
- apelul declarat de inculpat este în termen.

19 Prin hotărârea din data de 08.02.2021 a Judecătorei Sectorului 5 Bucuresti s-a dispus condamnarea inculpatului AC la 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie, fapta prev si ped de art 233 alin 1 din C. pen.

În fapt s-a reținut că la data de 15.11.2020, în jurul orei 15: 00, în timp ce se afla în Parcul Rahova, inculpatul i-a aplicat persoanei vătămate CD două lovituri cu pumnul în zona feței și i-a sustras geanta în care aceasta avea telefonul mobil și suma de 2500 lei, imediat după săvârșirea faptei inculpatul fugind în direcția Piața Progresul.

În hotărârea de condamnare instanța a reținut că săvârșirea infracțiunii de către inculpat reiese din coroborarea declarațiilor persoanei vătămate, cu imaginile surprinse de camerele de supraveghere stradală, cu declarația martorului TT și cu procesul verbal de percheziție domiciliară efectuată la locuința inculpatului.

Pentru a pronunța condamnarea, instanța a reținut că persoana vătămată a descris îmbrăcămintea purtată de inculpat, un hanorac verde neon Nike, pantaloni jeans de culoare neagră și pantofi sport verzi neon marca Adidas precum și semnalmentele acestuia. Persoana vătămată l-a descris pe agresor ca un bărbat de circa 30 de ani, păr ondulat, închis la culoare, circa 1, 75 m înălțime, constituție robustă. Persoana vătămată și-a menținut declarațiile date în faza de urmărire penală și cu ocazia audierii sale de către instanța de judecată.

Conform înregistrărilor camerelor de supraveghere stradală, la momentul săvârșirii infracțiunii se poate observa o persoană cu semnalmentele indicate de persoana vătămată alergând din Parcul Rahova, ținând în mână o geantă și intrând în scara blocului în care locuia inculpatul.

La percheziția domiciliară efectuată la domiciliul inculpatului s-au găsit un hanorac verde neon Nike, pantaloni jeans de culoare neagră și pantofi sport verzi neon marca Adidas, precum și suma de 2500 de lei care coincidea cu suma pe care persoana vătămată o avea în geantă.

Martorul TT a declarat în faza de urmărire penală că în data de 15.11.2020, în jurul orei 15: 00, intra în Parcul Rahova, moment în care a văzut cum un tânăr se apropie de o doamnă mai în vârstă, îi spune acesteia ceva apoi o lovește de două ori și îi fură geanta, fugind imediat după comiterea faptei în direcția martorului. Martorul a mai susținut că atunci când s-a apropiat de el în fugă, l-a recunoscut pe tânăr ca fiind AC, cunoscut în cartier cu porecla Pustiul, despre care știe că se ocupă cu furturi și tâlhării, pentru că este consumator de droguri. Martorul a strigat după el să îi dea înapoi geanta femeii iar inculpatul AC i-a răspuns să își vadă de treabă că îi dă o bere a doua zi la barul lui Gigi, cunoscut al celor doi. Martorul a descris îmbrăcămintea și semnalmentele inculpatului în același mod ca persoana vătămată și le-a indicat polițiștilor unde locuiește AC. Martorul a fost reaudiat în prezența apărătorului din oficiu al lui AC, după punerea în mișcare a acțiunii penale, ambele audieri fiind înregistrate audio video.

Instanța a reținut că înainte de emiterea rechizitoriului martorul TT a decedat, și a dispus citirea declarațiilor de la urmărire penală.

Inculpatul a negat săvârșirea infracțiunii atât în faza de urmărire penală cât și în faza de judecată, declarând apel împotriva sentinței. În apel a solicitat instanței achitarea și să nu țină cont de declarația martorului TT, susținând că acesta nu a fost audiat de instanța de fond și nu s-a putut efectua o confruntare între cei doi iar condamnarea sa în baza acestei declarații este contrară art 6 CEDO.

În aceste circumstanțe instanța de apel:

- A. va desființa hotărârea primei instanțe și va dispune achitarea inculpatului considerând că nu poate ține cont de declarația martorului TT deoarece acesta nu a putut fi audiat de instanță în mod direct și în condiții de contradictorialitate iar condamnarea inculpatului în aceste condiții ar încălca dispozițiile art 6 CEDO;
- B. va desființa hotărârea primei instanțe și va dispune achitarea inculpatului considerând că nu poate ține cont de declarația martorului TT deoarece acesta nu a putut fi audiat de instanță în mod direct și în condiții de contradictorialitate iar declarația sa este proba unică pe care s-a bazat condamnarea, fiind astfel încălcate dispozițiile art 6 CEDO;
- C. va constata că deși martorul nu a putut fi audiat în mod direct de instanță, acesta a fost audiat în prezența apărătorului inculpatului care a putut să îi adreseze întrebări, că audierea a fost înregistrată audio-video, că nu există elemente care să pună la îndoială fiabilitatea probei și aceasta nu este probă unică în cauză, pe cale de consecință menținând hotărârea primei instanțe.

20 AB este cetățean român, născut la data de 20.02.2008. În anul 2018, împreună cu părinții săi, s-a stabilit în Spania, unde a fost înscris la o școală din Alcalá de Henares. La data de 01.04.2022, în timp ce se afla la școală, pe fondul unui conflict cu colegul său, RT, l-a îmbrâncit pe acesta, iar RT a căzut de pe o terasă situată la aproximativ doi metri înălțime față de nivelul solului. În urma precipitării, RT a suferit mai multe leziuni, pentru care a necesitat 120-130 de zile de îngrijiri medicale, care i-au pus în primejdie viața și au produs infirmitate fizică post-traumatică (pierderea splinei).

La data de 01.06.2022, AB a fost pus sub acuzare pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală, prevăzută de art. 147, 148 și 149 din Codul penal al Regatului Spaniei, pentru care pedeapsa este închisoarea de la 6 la 12 ani.

La data de 10.06.2022, după ce a fost informat cu privire la acuzație, AB a părăsit Spania și a revenit în România, fără a înștiința autoritățile judiciare spaniole. Citat fiind în repetate rânduri, AB nu s-a prezentat în fața autorităților judiciare spaniole și nu a putut fi găsit, iar părinții săi au refuzat să furnizeze informații despre locul în care se află. În acest context, a fost emis un mandat de arestare preventivă în lipsă, apoi un mandat european de arestare în scopul urmăririi penale, care a fost trimis spre executare în România, deoarece existau indicii că AB s-ar afla pe teritoriul acestui stat. Pentru executarea mandatului european de arestare a fost sesizată Curtea de Apel M, iar la termenul din data de 20.08.2022, apărătorul ales al lui AB a invocat că în dosarul în care minorul este cercetat nu a fost efectuată o expertiză psihiatrică pentru a se stabili dacă AB a avut discernământ la data săvârșirii faptei, iar pentru acest motiv se impune să fie refuzată executarea mandatului european de arestare.

Față de susținerile apărătorului ales al lui AB, Curtea de Apel M:

- A. va executa mandatul european de arestare, având în vedere că, din termenii art. 3 pct. 3 din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, rezultă că, pentru a decide cu privire la predarea unei persoane minore care face obiectul unui mandat european de arestare, autoritatea judiciară de executare trebuie numai să se asigure că persoana a împlinit vârsta minimă care permite să fie urmărită penal sau condamnată în temeiul dreptului statului membru de executare, pentru aceleași fapte ca cele care stau la baza mandatului european de arestare;
- B. va refuza executarea mandatului european de arestare, având în vedere că art. 3 pct. 3 din Decizia-cadru 2002/584 prevede posibilitatea ca autoritatea judiciară de executare să ia în considerare, pentru a decide în ceea ce privește predarea persoanei interesate, pe lângă vârsta minimă, și cerințele suplimentare referitoare la o evaluare personalizată de care dreptul statului său membru condiționează în mod concret urmărirea penală sau condamnarea eventuală a unei persoane minore;
- C. va refuza executarea mandatului european de arestare, întrucât legiuitorul european a urmărit prin art. 3 pct. 3 din Decizia-cadru nr. 2002/584 să excludă de la predare toate persoanele minore, indiferent de vârstă.